

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Václava Trajera a soudců Mgr. Ladislava Vaško a Ing. Mgr. Martina Jakuba Bruse ve věci

žalobce: **Ing. P. C.**, narozen „X“,
bytem „X“,

proti

žalovanému: **Generální ředitel Generálního ředitelství cel**,
sídlem Budějovická 1387/7, 140 96 Praha 4,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 6. 2017, č. j. 29808-4/2017-900000-302,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného generálního ředitele Generálního ředitelství cel ze dne 14. 6. 2017, č. j. 29808-4/2017-900000-302, jímž zamítl žalobcovu odvolání a potvrdil rozhodnutí ředitele Celního úřadu pro Ústecký kraj (dále jen „ředitel celního úřadu“) ze dne 10. 4. 2017, č. j. 18390-8/2017-620000-6. Tímto rozhodnutím ředitel celního úřadu podle § 10 odst. 1 písm. a) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o přestupcích“) a podle § 186 a § 189 odst. 1 písm. a) zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o služebním poměru“) uznal žalobce vinným ze spáchání jednání, které má znaky přestupku

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“) spočívajícího v tom, že žalobce z nevědomé nedbalosti porušil povinnosti stanovené v § 4 písm. b) a c) tohoto zákona, neboť jako řidič vozidla VW Passat, RZ „X“, dne 26. 8. 2016 od 10:30 do 10:45 hodin v obci Vodňany v Heritesově ulici nerespektoval dopravní značku IZ 8a *Zóna s dopravním omezením – zákaz stání s časovým omezením 7:00 – 17:00 hodin*, kdy v této zóně odstavil své vozidlo. Za toto jednání ředitel celního úřadu podle § 51 odst. 1 písm. e) a odst. 3 zákona o služebním poměru a podle § 125c odst. 5 písm. g) zákona o silničním provozu uložil žalobci kázeňský trest – pokutu 1 500 Kč. Žalobce se v žalobě současně domáhal toho, aby soud zrušil také zmíněné rozhodnutí ředitele celního úřadu a uložil žalovanému povinnost nahradit žalobci náklady soudního řízení.

Žaloba

2. V žalobě žalobce namítal, že prokázal, že nemůže být odpovědný za výše specifikovaný dopravní přestupek, avšak služební funkcionáři jeho důkazy nepřipustili nebo je pokrytecky překroutili a nespravedlivě mu přisoudili odpovědnost za spáchání přestupku. Žalobce konstatoval, že oproti času 9:23 hodin, který označila Městská policie Vodňany (dále jen „městská policie“) za skutečný čas zaparkování automobilu, uvedl služební funkcionář ve výroku čas zaparkování až mezi 10:30 a 10:45 hodin. Podle žalobce je tato manipulace s časem rozhodná pro světelné poměry, které v Heritesově ulici panovaly, neboť ty byly zcela jiné v době žalobcova parkování v 9:23 hodin a v době zadokumentování přestupku v 10:30 hodin. Žalobce současně vytkl žalovanému manipulaci s důkazy k tomu, zda žalobce při svém příjezdu do Vodňan mohl vidět značku IZ 8a v Písecké ulici, nebo zda byla zakryta stojícím nákladním vozidlem se skříňovou nástavbou. Podle žalobce jej žalovaný shledal vinným na základě absurdního tvrzení, že předmětnou značku musel vidět, neboť o tom svědčí jeho písemné vyjádření na služebně městské policie a fotodokumentace strážníka. Žalobce zdůraznil, že mu nikdo neukázal žádnou fotografii, která by jej zachycovala při průjezdu kolem značky IZ 8a a ze které by bylo zřejmé, že tuto značku mohl vidět. Žalovaný podle žalobce záměrně neuvedl, v jakém kontextu žalobce v písemném podání vysvětlení na policejní služebně sdělil, že zmíněnou dopravní značku zřejmě přehlédl. Žalobce dodal, že okolnosti osvětlil ve svých písemnostech (stížnost sepsaná ve dnech 26. 8. 2016 až 29. 8. 2016, doplnění této stížnosti), které měl žalovaný k dispozici, a přesto o žalobci i o jednání městské policie tvrdil nepravdivé údaje.
3. Žalobce popsal, že při svém příjezdu do Vodňan (prvním v životě) z objektivních příčin neviděl a nemohl vidět značku IZ 8a umístěnou v Písecké ulici, ani značku IZ 8b umístěnou v Heritesově ulici, neboť první značka byla zcela zakryta zaparkovaným nákladním vozidlem se skříňovou nástavbou a druhá značka nebyla viditelná z důvodu zastínění celé ulice a nekvalitního provedení značky. Žalobce měl za to, že jako řidič s 41letou praxí při jízdě městem Vodňany dodržel maximální možnou míru opatrnosti a řádně splnil všechny povinnosti řidiče, neboť jel rychlostí nejvýše 30 km/h, při objíždění nákladního vozidla v Písecké ulici jel téměř krokem, při jízdě i parkování sledoval všechny z místa řidiče i z místa odchodu od zaparkovaného vozidla viditelné dopravní značky. Žalobce uvedl, že krátce před 10:00 hodin (podle městské policie v 9:23 hodin – kopii videozáznamu zachycujícího žalobcův příjezd však městská policie nepořídila) zaparkoval automobil v jediné mezeře v jinak ucelené řadě zaparkovaných vozidel v Heritesově ulici, která byla po celé délce zastíněna. Žalobce zmínil svou mravní výchovu s tím, že pokud by značka IZ 8b Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

ukončující zónu zákazu stání nebyla vlivem svého opotřebení (nečitelnosti) a zastínění ulice, což doložil fotografiemi, skryta jeho zraku, vozidlo by přeparkoval. Dodal, že za čitelnost dopravní značky odpovídá správce komunikace, nikoli řidiči. Při parkování vozidla a po jeho opuštění a uzamčení žalobce pohledem zkontroloval dopravní situaci a ve výhledu neviděl žádnou dopravní značku; zkontroloval také dostatečnou šíři volné vozovky vlevo od zaparkovaného vozidla. Popsané skutečnosti utvrdily žalobce v dojmu, že zaparkoval v souladu s dopravními předpisy, když navíc kontrolou vozidel s jihočeskými registračními značkami parkujících směrem ke křižovatce s Husovou ulicí zjistil, že nemají za sklem žádné povolení k parkování, a zkontroloval i dopravní značení na křižovatkách ulic Husova a Heritesova a ulic Písecká, Husova a náměstí Svobody.

4. Podle žalobce vzešlo jeho prohlášení, že značku IZ 8a zřejmě přehlédl, z konfrontace jeho vzpomínek se zavádějící informací od strážníka, že se předmětná značka nachází na křižovatce Písecké ulice s Kalinovým náměstím, což však není klasická křižovatka ulice a náměstí, ale jen jakýsi neprůjezdný výklenek Písecké ulice. Po odchodu z policejní služebny žalobce prozkoumal umístění značky v reálu, a tím se mu oživila vzpomínka, že v době jeho jízdy tímto úsekem Písecké ulice byla značka zakryta stojícím nákladním vozidlem se skříňovou nástavbou. Kdyby v daném místě v době žalobcovy jízdy zmíněný nákladní automobil nestál, žalobce by vzhledem k pomalé jízdě a výrazným předmětům v okolí značky (informační sloup, barevné kontejnery) nemohl značku přehlédnout, neboť věděl, že se blíží k náměstí Svobody (centru města), a proto se plně soustředil na sledování dopravních značek. Dodal, že podle žalovaného by řidič po objetí každého stojícího nákladního vozidla musel zastavit a jít se přesvědčit, zda vozidlo nezakrývá nějakou značku, a při každém zaparkování obejít okolí daného místa, zda se tam nenacházejí nějaké špatně viditelné či nečitelné dopravní značky. S poukazem na to, že automobily parkují v době platnosti zákazu stání v předmětné zóně ihned v bezprostřední blízkosti za značkou IZ 8a, žalobce konstatoval, že nelze vyloučit, že běžně stojí i před ní, nejméně při obsluze kontejnerů na odpad a informačního sloupu. Žalobce poukázal na to, že po opuštění policejní služebny prošel celou zónu dopravního omezení pěšky a pětkrát ji pomalu projel autem, přičemž zjistil, že zejména místní řidiči si ze zákazu nic nedělají a kontrol ze strany městských strážníků se neobávají, neboť za dobu od 12:15 do 16:49 hodin porušilo dopravní předpisy několik desítek řidičů, strážníky žalobce nepotkal a žádné vozidlo nemělo za stěrače vyplněný tiskopis „*PODÁNÍ VYSVĚTLENÍ*“. Žalobce poznamenal, že nafotil příklady zcela nestandardního umístění dopravních značek a nečitelného provedení některých z nich, příklady porušování zákazu stání i zákazu vjezdu do Heydukovy ulice.
5. Žalovaný podle žalobce nevynechá jedinou příležitost jej poškodit i kázeňským trestem na základě krivého obvinění, a proto by žalobce určitě neriskoval, aby mu „*takto hloupě přibrál*“ věcný důvod k postihu. Žalobce namítal, že žalovaný úmyslně neuvedl, v čem žalobce spatřoval nestandardnost umístění dopravních značek a že upozorňoval na vlídný standard jiných měst i na chybějící připomínání, že se řidič stále nachází v zóně zákazu. Žalobce poukázal na své fotografie zachycující značku IZ 8a, kterou by nemohl přehlédnout, kdyby tam nestál nákladní skříňový automobil, a prokazující ignorování zákazu stání ze strany řidičů, což označil za stav setrvalý a městskou policií tolerovaný. Žalovaný podle žalobce neoznačil žádné konkrétní okolnosti či žalobcovy osobní poměry, jimiž by prokázal, že žalobce nedodržel maximální možnou míru objektivní i subjektivní opatrnosti, resp. že nesplnil všech povinností řidiče, že měl a mohl vidět obě dopravní značky (začátek a konec zóny zákazu stání). Žalobce měl za to, že žalovaný nepravdivě sděloval, že žalobce sice zakrytí značky IZ 8a tvrdil, ale neprokázal, přičemž žalovaný

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

opomněl žalobcova důkazní zjištění a fotografie z předmětné zóny v době od 12:15 do 16:49 hodin, prokazující, že si mnoho desítek zejména místních řidičů ze zákazu stání nic nedělá. Podle žalobce je absurdní se domnívat, že by se řidiči v předmětné zóně chovali jinak v době od 7:00 do 12:15 hodin. Žalobce podotkl, že žalovaný neuvedl jemu známé skutečnosti o tom, že městská policie mohla a měla archivovat záznam z kamery v Heritesově ulici v 9:23 hodin, čímž by prokázala, zda byla dopravní značka IZ 8b (konec zóny) v tuto dobu viditelná a rozpoznatelná z místa řidiče, zda tam v té době stála ještě další vozidla tvořící řadu, zda za žalobcem parkovala další vozidla a zda žalobce svým jednáním i po zaparkování vozidla dodržel maximální možnou míru opatrnosti řidiče, jak tvrdí.

6. Žalobce dále zdůraznil, že na ochranu osobnosti proti neoprávněnému zásahu do svých práv jen v souvislosti s podáním žaloby vynaložil značné finanční prostředky, úsilí a množství soukromého času. Požadoval proto náhradu nákladů řízení ve výši 16 000 Kč plus soudní poplatek s tím, že tyto náklady zahrnují výdaje a soukromý čas vynaložené na studium, konzultace, přípravu, zpracování a podání žaloby, dopravu za právníky do Brna, s nimiž vedl konzultace, náklady na jejich pohoštění, používání soukromého počítače a za přístup na internet.

Vyjádření žalovaného k žalobě

7. Žalovaný ve svém vyjádření plně odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí. Konstatoval, že žalobní argumentace je založena na nepodložených tvrzeních. Žalobce se podle žalovaného snaží svou dosavadní nedůvodnou argumentaci podepřít krkolomnými konstrukcemi stojícími na „konfrontaci žalobcových ožvlýklých vzpomínek, logických představ“ a svérázných teoriích. Žalovaný poznamenal, že pro letní období s výbornými světelnými podmínkami od časného rána je spíše typické, že k přehlédnutí dopravního značení dochází v důsledku oslnění sluncem, přičemž ani to nezabývá řidiče viny. Případný stín podle žalovaného jen z menší části snižuje vnímatelnost dopravní značky, což tím spíše řidiče viny nezabaví. Žalovaný považoval za lhotežné, v jakém čase zaparkoval žalobce své vozidlo v Heritesově ulici. K otázce zavinění žalovaný poznamenal, že šlo o nevědomou nedbalost, přičemž nebyly prokázány žádné okolnosti, které by žalobci mohly objektivně bránit v dodržení povinnosti respektovat dopravní značení. Žalobcovy úvahy o tom, co by měl opatrný řidič činit, označil žalovaný za těžko pochopitelnou právní konstrukci a dodal, že by bylo absurdní takové kroky po řidičích požadovat i uvěřit tomu, že žalobce učinil jím popsaný sled úkonů. Žalobci by při jeho praxi podle žalovaného postačovalo zachovat minimální míru obezřetnosti, aby dopravní značení nepřehlédl a řídil se jejich obsahem. Žalobcův závěrečný požadavek na náhradu nákladů řízení označil žalovaný za absurdní, náklady za nepřiměřené a nepodložené. V této souvislosti pak citoval rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 6 As 135/2015. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby pro nedůvodnost.

Replika žalobce k vyjádření žalovaného

8. V replice ze dne 22. 9. 2017 žalobce konstatoval, že žalovaný ve svém vyjádření neuvedl žádný důkaz odůvodňující spravedlivost uloženého kázeňského trestu. Žalobce současně setrval na svém požadavku na náhradu nákladů řízení a odmítl argumentaci, kterou v této souvislosti přednesl žalovaný.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

Posouzení věci soudem

9. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) bez jednání, neboť žalobce s tímto postupem výslovně souhlasil a žalovaný nesdělil soudu do dvou týdnů od doručení výzvy svůj nesouhlas s takovýmto projednáním, ačkoli byl ve výzvě výslovně poučen, že nevyjádří-li se v dané lhůtě, má se za to, že souhlas s rozhodnutím bez jednání byl udělen.
10. Napadené rozhodnutí žalovaného soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 větě druhé a třetí a v § 75 odst. 2 větě první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během šedesátidenní lhůty od právní moci napadeného rozhodnutí ve smyslu § 196 odst. 1 zákona o služebním poměru. Povinností žalobce je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
11. Na tomto místě soud předesílá, že po přezkoumání skutkového a právního stavu a po prostudování obsahu předloženého správního spisu dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
12. Před vypořádáním jednotlivých žalobních bodů považuje soud za nezbytné připomenout, že předmětem soudního přezkumu v této věci je rozhodnutí žalovaného ve věci konkrétního žalobcova deliktního jednání. Soud je podle § 65 odst. 1 s. ř. s. povolán výhradně k tomu, aby posoudil, zda byl žalobce zkrácen na svých právech tímto rozhodnutím nebo v důsledku porušení jeho práv v řízení, jež k vydání napadeného rozhodnutí vedlo. Soudu proto v tomto soudním řízení nepřísluší zkoumat jiné postupy služebních funkcionářů a dalších osob, které se odehrály mimo řízení, jež vyústilo ve vydání napadeného rozhodnutí. Z tohoto důvodu se soud nebude zabývat námitkami upozorňujícími na to, že žalovaný údajně nevynechá jedinou příležitost poškodit žalobce kázeňským trestem na základě krivého obvinění.
13. Podle § 10 odst. 1 písm. a) zákona o přestupcích platí, že jednání, které má znaky přestupku, jehož se dopustili příslušníci bezpečnostních sborů, se projedná podle zvláštních předpisů, tj. v daném případě podle zákona o služebním poměru. Z § 189 odst. 1 písm. a) zákona o služebním poměru přitom vyplývá, že *„[p]ři projednávání jednání, které má znaky přestupku, se postupuje podle zvláštního právního předpisu, jde-li o rozhodování, zda má jednání příslušníka všechny znaky potřebné k určení viny.“* Zvláštním právním předpisem zmíněným v citovaném ustanovení je zákon o silničním provozu, podle jehož § 125c odst. 1 písm. k) se fyzická osoba dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích jiným jednáním, než které je uvedeno pod písmeny a) až j), nesplní nebo poruší povinnost stanovenou v hlavě II tohoto zákona. V projednávané věci šlo o povinnost stanovenou v § 4 písm. b) a c) zákona o silničním provozu, podle kterých *„[p]ři účasti na provozu na pozemních komunikacích je každý povinen*
b) řídit se pravidly provozu na pozemních komunikacích upravenými tímto zákonem, pokyny policisty, pokyny osob oprávněných k řízení provozu na pozemních komunikacích podle § 75 odst. 5, 8 a 9 a zastavování vozidel podle § 79 odst. 1 a pokyny osob, o nichž to stanoví

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

zvláštní právní předpis, vydanými k zajištění bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích,

c) řídit se světelnými, případně i doprovodnými akustickými signály, dopravními značkami, dopravními zařízeními a zařízeními pro provozní informace.“

14. Z obsahu správního spisu soud zjistil, že dne 26. 8. 2016 žalobce přijel do Vodňan, projel Píseckou ulicí, ve které se nachází dopravní značka IZ 8a označující začátek zóny s dopravním omezením – zákaz stání s časovým omezením od 7:00 do 17:00 hodin, odbočil do Husovy ulice a poté do Heritesovy ulice, kde zaparkoval ještě před dopravní značkou IZ 8b označující konec předmětné zóny. Na stejném místě pak vozidlo stálo i v době od 10:30 do 10:45 hodin, kdy bylo kontrolováno strážníkem městské policie. Tyto skutečnosti včetně umístění obou značek žalobce nijak nerozporoval, pouze tvrdil, že ani jednu z těchto značek neviděl a vidět nemohl, protože první (IZ 8a) byla při jeho průjezdu Píseckou ulicí zcela zakryta nákladním vozidlem se skříňovou nástavbou a druhá pro něj byla nečitelná vlivem opotřebení a světelných podmínek v Heritesově ulici v době, kdy tam zaparkoval. Pro posouzení důvodnosti žaloby je tak klíčové právě to, zda žalobce mohl dopravní značku IZ 8a (potažmo IZ 8b) vidět, či nikoli.
15. Soud zdůrazňuje, že žalobce ve vztahu k těmto svým tvrzením nepředložil ani nenavrhл žádný relevantní důkazní prostředek, kterým by prokázal přítomnost skříňového nákladního vozidla v prostoru před dopravní značkou IZ 8a v době, kdy kolem této značky projížděl, a zastínění či nečitelnost dopravní značky IZ 8b v době, kdy nedaleko od ní zaparkoval své vozidlo. V obou případech tak žalobcova obrana zůstala jen v rovině prostého neprokázaného tvrzení, na které žalovaný v napadeném rozhodnutí adekvátně reagoval. Žalobce se mýlí, pokud se domnívá, že služební funkcionáři jeho důkazy nepřipustili nebo je pokrytecky překroutili, případně s nimi manipulovali. Nic takového se v projednávané věci nestalo. Žalobce by si měl uvědomit, že v průběhu správního řízení navrhl jako důkazy k prokázání svých tvrzení toliko fotografie, písemnost nazvanou „Oznámení a stížnost“ sepsanou údajně ve Skočicích ve dnech 26. 8. 2016 až 29. 8. 2016 a písemnost ze dne 12. 9. 2016 nazvanou „Doplnění stížnosti sepsané v e Skočicích ve dnech 26. 8. 2016 až 29. 8. 2016, a to na základě výhrad k obsahům dopisů zaslaných mi z městské policie a od starosty města“. Obě uvedené písemnosti představují pouhá tvrzení žalobce a nemají žádnou důkazní hodnotu. Předložené fotografie pak podle názoru soudu nejsou způsobilé prokázat zakrytí dopravní značky IZ 8a v době, kdy kolem ní žalobce projížděl (nezachycují žalobcem tvrzené skříňové nákladní vozidlo), ani zastínění či nečitelnost dopravní značky IZ 8b v době, kdy před ní žalobce parkoval (značka je na fotografiích čitelná a je zřejmé, o jakou značku se jedná).
16. Pokud jde o dopravní značku IZ 8a označující počátek předmětné zóny, soud se plně ztotožňuje s názorem žalovaného o účelovosti žalobcova tvrzení o zakrytí této značky skříňovým nákladním vozidlem, neboť žalobce dne 26. 8. 2016 (v den spáchání jednání, které má znaky přestupku) připustil, že předmětnou dopravní značku přehlédl – v písemném vyjádření sepsaném na služebně městské policie žalobce argumentoval nevstřícností, zavádějícím charakterem a nedostatečností dopravního značení ve vztahu k cizím osobám, nikoli zakrytím předmětné značky. Tento argument žalobce přednesl až dodatečně v písemnosti označené „Oznámení a stížnost“ adresované městu Vodňany, jeho starostovi a členům zastupitelstva, ve které je sice uvedeno, že byla napsána ve Skočicích ve dnech 26. 8. 2016 až 29. 8. 2016, nicméně žalobce ji digitálně podepsal svým služebním elektronickým podpisem a odeslal až dne 5. 9. 2016, tj. s odstupem deseti dnů po spáchání jednání, jež mělo znaky přestupku.
- Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

17. Za dané situace zdejší soud ve shodě se závěry Nejvyššího správního soudu obsaženými v jeho rozsudcích ze dne 15. 7. 2010, č. j. 9 As 1/2010-58, a ze dne 31. 5. 2012, č. j. 9 As 97/2011-132, dostupných na www.nssoud.cz, pokládá argument zakrytím předmětné značky skříňovým nákladním automobilem za účelový, neboť jde o typickou námitku, již se hájí pachatelé obdobných přestupků, a žalobce tuto námitku uplatnil až dodatečně v době, kdy se již mohl seznámit s relevantní judikaturou. Za podstatné považuje soud rovněž to, že podle schématu, které je součástí oznámení městské policie ze dne 26. 8. 2016 o spáchání přestupku, i podle fotografie založené ve správním spisu pod č. 10j. nazvané „*Vodňany Písecká*“ by případný nákladní automobil odstavený tak, aby zcela zakrýval dopravní značku IZ 8a, blokoval výjezd z Kalinova náměstí, což významně snižuje pravděpodobnost toho, že v době, kdy žalobce projížděl kolem předmětné dopravní značky, tam skutečně takový automobil stál. Žalobcovo tvrzení, že nelze vyloučit, že vozidla běžně stojí i před dopravní značkou IZ 8a, nejméně při obsluze kontejnerů na odpad a informačního sloupu, je podle názoru soudu pouhou spekulací, která navíc postrádá logiku. Pro tvrzenou obsluhu informačního sloupu a kontejnerů na tříděný odpad není rozhodně třeba skříňový nákladní automobil, navíc kontejnery na tříděný odpad se nacházejí až za informačním sloupem, a pokud by měly být obsluhovány nákladním vozidlem, toto vozidlo by nepochybně zastavilo až u těchto kontejnerů, nikoli několik metrů před nimi, tudíž by dopravní značku IZ 8a nezakrývalo.
18. Soud proto nepřisvědčil žalobcově argumentaci skříňovým nákladním vozidlem zakrývajícím dopravní značku IZ 8a a naopak má za to, že žalobce tuto značku prostě přehlédl, jak ostatně sám vlastnoručně napsal do svého písemného vyjádření sepsaného dne 26. 8. 2016 na služebně městské policie ve Vodňanech. Služební funkcionáři tak podle názoru soudu zcela oprávněně vycházeli z tohoto žalobcova písemného vyjádření, aniž by jakkoli měnili či dezinterpretovali jeho obsah a kontext. Pokud žalobce v tomto písemném vyjádření sepsaném ještě v den deliktního jednání připustil, že dopravní značku přehlédl, podle názoru soudu tím dal jednoznačně najevo, že své povinnosti řidiče neplnil tak učebnicově, jak se snažil demonstrovat v žalobě. Soud proto žalobcovu důkazně nepodloženému tvrzení, že dodržel maximální možnou míru opatrnosti a řádně splnil všechny povinnosti řidiče, včetně popisu konkrétních kroků, jež měl žalobce údajně uskutečnit, neuvěřil a vyhodnotil je jako snahu o zpětné vyvinění se ze spáchaného jednání majícího znaky přestupku. Stejně tak hodnotí soud i žalobcovo tvrzení, že jej zmátla informace od strážníka, že se předmětná dopravní značka nachází na křižovatce Písecké ulice s Kalinovým náměstím, což podle žalobce není klasická křižovatka.
19. Podle názoru soudu nebylo povinností služebních funkcionářů prokázat, že žalobce dopravní značku IZ 8a viděl či mohl vidět, resp. že nedodržel jím tvrzenou maximální možnou míru objektivní i subjektivní opatrnosti. Plně postačilo, že bylo prokázáno umístění této značky v Písecké ulici, kudy žalobce i podle svého vlastního tvrzení projížděl. Důkazní břemeno k prokázání tvrzení, že tato značka byla zcela zakryta skříňovým nákladním automobilem, tížilo žalobce, který toto tvrzení přednesl, avšak neprokázal. Soud rovněž nesouhlasí s argumentem žalobce, že jej žalovaný shledal vinným na základě absurdního tvrzení, že předmětnou značku musel vidět, neboť o tom svědčí jeho písemné vyjádření na služebně městské policie a fotodokumentace strážníka. Žalobcova vina byla podle názoru soudu prokázána tím, že jeho vozidlo stálo v zóně zákazu stání s časovým omezením v době platnosti tohoto zákazu, což ostatně žalobce nerozporoval, a žalobci se současně nepodařilo doložit, že si nemohl být vědom, že se v takové zóně nachází.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

20. Poté se soud zabýval námitkami vztahujícími se k dopravní značce IZ 8b, která se podle fotografií pořízených žalobcem i strážníkem městské policie nacházela nedaleko místa, kde žalobce zaparkoval. Tuto značku soud považuje za dostatečně zřetelnou. Zastínění této značky v době parkování žalobce nijak neprokázal, byť k tomu mohl navrhnout např. znalecký posudek či ohledání daného místa za srovnatelných světelných podmínek, a proto považuje soud jeho námitku o manipulaci s časem spáchání jednání majícího znaky přestupku za zcela nedůvodnou. Žalobcem předložené fotografie zastínění či nečitelnost předmětné dopravní značky neprokazují, neboť je na nich rozpoznatelné, o jakou značku se jedná.
21. Podle tvaru a velikosti dopravní značky IZ 8b umístěné v Heritesově ulici by mělo být každému řidiči včetně žalobce zřejmé, že se jedná o tzv. zónovou značku, a to vzhledem k jejímu černobílému provedení o značku určující konec určité zóny. Zřetelné je podle názoru soudu i vyobrazení značky konec zákazu stání, které tvoří součást této zónové značky. Pokud tedy žalobce z nedbalosti přehlédl dopravní značku IZ 8a v Písecké ulici, což by samo o sobě stačilo k naplnění skutkové podstaty jednání majícího znaky přestupku, podle názoru soudu si měl na základě dopravní značky IZ 8b, která byla viditelná z místa řidiče již při parkování žalobcova vozidla, uvědomit, že se nachází v zóně zákazu stání, a měl vozidlo přeparkovat. Soud dodává, že obě dopravní značky (jak značka IZ 8a umístěná v Písecké ulici, tak značka IZ 8b umístěná v Heritesově ulici) přesně odpovídají vyobrazení obsaženému v příloze č. 5 vyhlášky Ministerstva dopravy č. 294/2015 Sb., kterou se provádějí pravidla provozu na pozemních komunikacích. Žalobcova poznámka o tom, že za čitelnost dopravní značky odpovídá správce komunikace, nikoli řidiči, je proto podle názoru soudu irelevantní. Soud zároveň neshledal žádné nedostatky či nestandardnosti ani v umístění předmětných dopravních značek a dodává, že žalobcem akcentované průběžné připomínání, že se řidič nachází v určité zóně, není povinné a absence svislého či vodorovného značení připomínajícího pokračování dané zóny nemůže žalobce zbavit odpovědnosti za spáchané porušení zákona o silničním provozu.
22. Za neprokázané pokládá soud také žalobcovo tvrzení, že zaparkoval automobil v jediné mezeře v jinak ucelené řadě zaparkovaných vozidel v Heritesově ulici. Nic takového totiž z předložených fotografií nevyplývá a jiné důkazy vztahující se k tomuto tvrzení žalobce nepředložil ani nenavrhl.
23. Směrem k žalobci soud dále připomíná, že je třeba důsledně rozlišovat mezi stáním a zastavením, případně zastavením vozidla. V zóně zákazu stání totiž rozhodně není zakázáno zastavit, tj. *uvést vozidlo do klidu na dobu nezbytně nutnou k neprodlenému nastoupení nebo vystoupení přepravovaných osob anebo k neprodlenému naložení nebo složení nákladu* [srov. § 2 písm. o) zákona o silničním provozu], natožpak zastavit vozidlo, tj. *přerušit jízdu z důvodu nezávislého na vůli řidiče* [srov. § 2 písm. p) téhož zákona]. Vozidla, která podle žalobce stála v zóně omezující stání, tam mohla toliko zastavit, případně mohla mít udělenou výjimku, což žalobcem pořízené fotografie nevyklučují. Totéž platí pro zcela nesouvisející tvrzení o vozidle stojícím v Hejdukově ulici za značkou zákaz vjezdu, neboť tato značka má pod sebou dodatkovou tabulku: „*Mimo dopravní obsluhy*“ a žalobcem zachycené vozidlo s nápisem „*Gastrobazar a levné použité regály*“ mohlo sloužit k zásobování přilehlé prodejny, tedy mohlo být dopravní obsluhou, na kterou se zákaz vjezdu nevztahoval. Případné nedodržování povinností řidiče vyplývajících z dopravního značení jinými řidiči navíc podle názoru soudu nic nemění na tom, že se žalobce dopustil jednání, jež mělo znaky přestupku. Žalobcovo tvrzení, že městská policie toleruje nerespektování Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

dopravního značení zejména místními řidiči, je podle názoru soudu rovněž pouhou spekulací.

24. Soud nepovažuje za podstatné, kdy přesně žalobce své vozidlo na daném místě zaparkoval, zda to bylo v 9:23 hodin, či později, neboť k naplnění skutkové podstaty plně postačovalo, že žalobcovo vozidlo v době od 10:30 do 10:45 hodin stálo v zóně zákazu stání s časovým omezením od 7:00 do 17:00 hodin, což žalobce nijak nezpochybnil. V tomto směru je žalobcem zmiňovaný kamerový záznam nadbytečným. Žalobce jej ostatně ani nenavrhl jako důkaz k prokázání jakéhokoli svého tvrzení, proto podle názoru soudu nelze služebním funkcionářům vytýkat, že si tento kamerový záznam neopatřili.
25. Lze tedy uzavřít, že žalobce je odpovědným za jednání mající znaky přestupku, neboť odstavil své vozidlo v zóně s časově omezeným zákazem stání v době platnosti tohoto zákazu, a to z nevědomé nedbalosti, když přehlédl či z jakéhokoli jiného netolerovatelného důvodu nerespektoval příslušné dopravní značení. Za toto jednání byl žalobci zcela oprávněně uložen kázeňský trest v podobě pokuty. Na okraj soud poznamenává, že délka žalobcovy řidičské praxe je v daném kontextu irelevantní, resp. rozhodně nesvědčí v žalobcův prospěch.
26. S ohledem na výše uvedené soud vyhodnotil žalobu v mezích uplatněných žalobních bodů jako nedůvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
27. Soud v souladu s § 52 odst. 1 s. ř. s. pro nadbytečnost neprovedl žalobcem navržené dokazování, neboť všechny relevantní skutečnosti byly řádně zdokumentovány ve správním spisu.
28. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly, ani jejich náhradu nepožadoval, proto soud vyslovil, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů řízení právo.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje,

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 27. dubna 2020

Mgr. Václav Trajer v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)